

ΕΚΛΕΚΤΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΤΟΥ ΤΑΡΙΣΙΣ

ΤΑ ΜΑΤΙΑ

Τα μάτια που εκφράζουν τη σκέψη.

Μαύρα ή γαλάζια, ώραια κι (άγαπημένο) μάτια αναρίθμητα είδαν την (αυγή)... Τώρα κοιμούνται μέσ' στη (μαύρη γη) κι' άκόμα λάμπει ο ήλιος, ώς (μένα!...

Με τους παραπάνω στίχους ο Γάλλος ποιητής Σονιό Πουιντόν μιλάει για τα διάφορα μάτια, που ανατέλλουν και σβύ-

Τα μάτια που εκφράζουν το αίσθημα.

νον σαν τ' άστρα... Μά δεν είναι μόνο γαλάζια ή μαύρα τα μάτια. Υπάρχουν μάτια με διαφορεούς χρωματισμούς. Και οι φυσιογνομιστά δίνουν πολλή σημασία στο χρώμα, όσο και στο σχήμα και στην έκφραση των ματιών. Μ' άλλα λόγια, τα μάτια είναι οι καθρέφτες της ψυχής κι' εκφράζουν κάθε επιθυμία της και κάθε ταραχή της. «Τα μάτια, λέει ο Μπαρφρόν, εκφράζουν τα πιο ζωηρά πάθη και τις πιο βαθιές συγκινήσεις, όπως και τα πιο λεπτά και πιο τρυφερά αισθήματα. »

Με τα μάτια μας μεταδίδουμε σε μιαν άλλη ψυχή την ίδια την ψυχή μας. «Το μάτι δέχεται και μεταδίδει συγχρόνως το φώς της σκεπής και τη φωτιά του αισθήματος. Είναι η φωτεινή γλώσσα της καρδιάς και του πνεύματος».

Τα μάτια μας φανερώνουν, πολλές φορές, μυστικά που δεν θέλουμε να εκμυστηρευθούμε σε κανένα. Και συχνά ένα βλέμμα μας διαφωδίζει ένα λόγο μας.

Κι' όταν άκόμα, με μιá ύπερτάτη προσπάθεια βελήσεως, τα άλλα χαρακτηριστικά του προσώπου μας κατορθώνουν να μείνουν άπαθη, τα βλέμματά μας προδίδουν τα μυστικά μας αισθήματα και τη βαθειά μας συγκίνηση.

Οι φυσιογνομιστά λοιπόν δίνουν πολλή σημασία στο χρώμα, στο σχήμα και στο βλέμμα των ματιών. Και όσον άφορα το χρώμα, πρέπει ο χρωματισμός των ματιών, των μαλλιών και της επιδερμίδος να βρίσκεται εν άρμονία. Διαφορετικά, ύπάρχει κάποια ψυχική διασπορά και στον χαρακτήρα του άνθρώπου.

Τα μαύρα μάτια ταριάζουν με δέρμα μελαγχροκό και μαλλιά μαύρα.

Τα καστανά μάτια συμφωνούν με δέρμα χροματιστό φιλντισικό και με μαλλιά καστανά σκούρα.

Τα μάτια χροματιστού φροντουακού ταριάζουν με δέρμα άσπρο θαλάσσιο και με μαλλιά κοκκινοκάστανα.

Τα κτηνολικά ή πορτοκαλίλα μάτια εννομιούνται με μαλλιά ανοιχτά καστανά και με δέρμα λευκό.

Τα πράσινα μάτια ταριάζουν με μαλλιά καστανά.

Τα μάτια μπλε-γαλάζια συμφωνούν με μαλλιά ξανθά, χρυσαυτά.

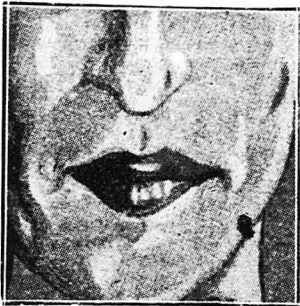
Τα γαλανά ανοιχτά μάτια ηγαίνονται με μαλλιά χρυσοξανθά, τα χρυσογάλανα με μαλλιά φλογόξανθα, και τα χροματιστά χρυσοκόκκινα «φροντουρά» μάτια, ηγαίνονται με μαλλιά καστανά σκούρα, ή με μαλλιά μαύρα.

Κατά τους φυσιογνομιστάς, όσοι έχουν ξανθά μαλλιά και μαύρα μάτια, ή είναι μελαγχροκό κι' έχουν γαλανά μάτια, δεν είναι ισορροβυλάν φωτιά σε όλα τα χωριά που είχαν καταλάβει προτίτερα. Οι αντίστοιχοί τους πειραν θάρρος και δυό από τους άρχηγούς των, ο Σελήμπη Κοκας και ο Ίωάννης Πράτσικος, τους έκανήγισαν μαζοτά.

Ύστερα όμως από λόγους μήνες, ο Άλγης συγκέντρωσε τις διωκτικές του κι' επέταξε δεσμητισμότατος κατά των άνοπτότων εχθρών του, τους όλοιους κατετάραξε. Ο Πράτσικος μάλιστα συνελήφθη αιχμάλωτος και φήχτηκε σθηρόδωμος στις φυλακές των Ίωαννίνων, όπου και πέθανε.

Κατά τη διάκριση της ταραχόδους αυτής περιόδου, ο παπά-Κώστας με τον παπά-Ζήσο και άλλους άκείους και φίλους των, άπεσώθησαν στο Αλιβανάκι της Παλαιάς Πρωγονιανής. Στο τέλος μάλιστα θεώρησε σκόπιμο ο προσπατηόμενος του Άλγης να παραμυθηθή από το αξίωμα του Άγιώση Βιλαέτη.

Ο λόγος ήταν ότι εκείνη την εποχή ή Φιλική Έπαιρεία είχε ιδρύσει στη Δράβιανη μιá μυστική ομάδα, της όποιας μέλος ήταν και αυτός και ή όαρία είχε χρέος να προμηθεύεται από τη Γκεργκαρά της Άλβανίας όπλα, προεφύζομενα για την επανάσταση. Γι' αυτό δέ ο παπά-Κώστας, θέλοντας ν' άφροση ή δόλοκληρος στο νέο του έργο, έγκατέλειψε το παλιό του αξίωμα. Δυστυχώς ο θεμός αυτός πατριώτης δεν πρόλαβε να την ιδή, γιατί πέθανε ειρηνικά στον τόπο του, φτιασμένος πια σε βαθειά γεράματα.

Το στόμα του καλού ανθρώπου.

Το στόμα του κακού ανθρώπου.

λημένοι ψυχικάς. Η παραφονία των χροματιστών σημαίνει και παραφονία φυσική και ψυχική. Γενικώς, όσοι έχουν μαύρα μάτια, είναι έπιμονοί, δεσποτικοί και φιλογοφοί στον ερωτά τους.

Όσοι έχουν μάτια χροματιστού «φροντουακού», είναι έπιδοκτικοί μορφώσεως, κι' έχουν, προπαντός, κλίση για τις πλαστικές τέχνες.

Αυτοί που έχουν μάτια πορτοκαλίλα, είναι ρεμβώδεις και φιλήδονοι συγχρόνως.

Εκείνοι που έχουν μάτια χροματιστού «μπλε-γαλάζια», είναι λιμφοατικής κράσεως, ένθ' τα ανοιχτά γαλάζια μάτια είναι σημείον ιδιοσυγκροασίας γενναϊκής.

Τα ξεθοριασμένα μάτια, τα «ουδέτερου» χροματιστού, όπως λένε, προδίδουν συνήθως κληρονομικό εκφυλισμό, ή κάποιο ψυχολογικό στίγμα. Όταν τα ξεθοριασμένα μάτια έχουν μέσα στην ίδια χροματιστού αματόχρωμες, αυτό σημαίνει ότι ο κάτοχος των είναι... ύποψηφιος τρελλός!

Οι άνθρωποι, των όλοιων και τα δυό μάτια δεν έχουν το ίδιο χρώμα, είναι γενικώς ιδιότροποι και άστατοι. Άλλά κάποτε, ή διαφορά του χροματιστού των ματιών σημαίνει κλίση καλλιτεχνική.

Τα πράσινα μάτια προδίδουν ψυχή πολυσύνθετη και τη γκριζα ψυχή ανιμιωατική.

Τα προεξέχοντα μάτια είναι γενικώς σημείο μνήμης καταληπτικής, αλλά προδίδουν συγχρόνως και πνεύμα βαρύ, με μικρή αντίληψη.

Εν γένει οι άνθρωποι που έχουν λεπταμένα προς τα έξω μάτια, στεροφονται λεπτότητας και τάξι.

Τα μάτια που δεν προεξέχουν πολύ, φανερώνουν επίσης πολλή μνήμη, αλλά είναι και σημείον λεπτότητας κι' αισθηματισμότατος.

Τα προς τα μέσα μάτια φανερώνουν πίστι και λατρεία στα περασμένα, θεομότητα φυσική και δραστηριότητα.

Τα βαθουλωμένα μάτια είναι ξεφρενηματικά, περίεργα και αθάδη.

Αποφεύγετε επίσης τους ανθρώπους που κοιτάζουν πλαγίως. Είναι ύποψηφοί και ύποκοι.

Το βλέμμα που προσβλήνεται κίλιον έπιμονα, φανερώνει φήσι χοληρική και νεφρική. Όταν μάλιστα ή προσβλήσις αυτή φάνει σε βαθύ πολύ μεγάλο, είναι σημείον φυσικής και ήθικης άνοσοφείας.

Το χαϊδευτικό, ήδηπαθές βλέμμα άνοιξη σε άτομα νεφρική και λιμφοατικά, αλλά φανερώνει συγχρόνως κλίση φιληδονία κι' ενιασθηρία.

Τη έκστατικό βλέμμα προδίδει μεγάλη νεφρικήότητα και αισθηματισμότατος.

Πολύ σπάνια ταχάνει όποτε, μάτια με βλέμμα ένθ' και ειλιονίζ, ν' άνήκουν σε ανθρώπους δολίους και μη έντιμους. Πάντα, ένα βλέμμα κακό, κερφό, δόλιο φανερώνει ψυχή διαστραμμένη και βροζοφίλια.

Καθώς έλεγε κάποιος φιλόσοφος, «ένος άνθρώπου γεμάτος ειλικρίνεια και άγγότητα, σκορπίζει γύρω του ένα άρωμα κι' ένα φώς έντελώς δικό του. Είναι το άρωμα της καλωσύνης, είναι το φώς της ψυχής του, που λάμπει στο πρόσωπό του και στα μάτια του».

Από λόγια τόκου και για τα χείλη:

Τα χοντρά χείλη δείχνουν φιληδονία. Τα κανονικά άγαθότητα. Όταν το κάτω χείλος κρέμεται προς τα έξω, δείχνει λύπη, αλλά και άνορησία. Φυλαχτήτε προπάντων από τα στενά χείλη. Δείχνουν άνδροπο κακό, μοχθηρό, έπιμονο...

Τελειώνουμε με τους στίχους κάποιου ποιητού για τα μάτια:

Είπε μάτια στον κόσμο πολλά.

Ο ουρανός σ' άλλα μέσα γελά.

Σ' άλλα πάλι τον Άδη κτυοδμε.

Είπε μάτια πολλά, μαρικά,

μά γλυκά, έκφραστικά, γελαστά,

Είπε όσα τρελλά αγαλοδμε...

ΑΝΕΜΟΝΕΣ ΣΤΟΝ ΑΝΕΜΟ

— Δεν έλάτρεζι ζωή έντυχιμένη, αλλά μόνον ή μέρες έντυχιμένες.

— Για να καθησυχάσης τους πόνοους σου, προσάθησε ν' άνακουφίσης τους άλλους.

— Οι περισσότεροι άνθρωποι έξιμνούν μ' ένθουσιασμό τα βιβλία, άλλ' άποφεύγουν να τα διαβάσουν.

— Η άρετή χωρίς τη σοφροσίνη, είναι σαν μιá κίλιονη χωρίς μάτια.